

Singur

Leul Cel Batran

Ce vreme rea, din cea bacoviană...
Privesc din aşternut o aspră iarnă.
Mi-e greu să mă ridic, e frig în casă,
Căldura din cearşafuri nu mă lasă.

O mare albă cu valuri fulguite,
Regală flotă de forme felurite,
Se îndreaptă cu răbdare spre pământ,
Ducând speranţa spre idealul sfânt.

Miraţi, copacii se mişcă fără sens,
Se apleacă între ei, vorbind intens,
Îşi scutură povara de pe coamă,
Ştiind că nu e timpul pentru poamă.

Mă-mbrac mai gros, pun ghetete-n picioare,
Plec prin nămeţi, spre casa lui Mardare,
E singur, ca şi mine, şi m-aşteaptă,
Mi-a dat un SMS de ţuică fiartă.